Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
YVES BOT
föredraget den 10 november 2011 [1]

Mål C-419/10

Wolfgang Hofmann
mot
Freistaat Bayern

(begäran om förhandsavgörande från Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland))

”Direktiv 2006/126/EG — Ömsesidigt erkännande av körkort — En medlemsstats vägran att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat till en person vars körkort har återkallats i den förstnämnda medlemsstaten”

1. Genom den aktuella tolkningsfrågan har domstolen för första gången ombetts att tolka bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort [2], genom vilket rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort omarbetas [3].

2. Enligt artikel 2.1 i direktiv 2006/126/EG ska körkort som är utfärdade av medlemsstaterna erkännas ömsesidigt.

3. Denna princip behöver dock inte alltid tillämpas strikt. I artikel 11.4 andra stycket i nämnda direktiv föreskrivs nämligen att en medlemsstat *ska vägra* [4] att erkänna giltigheten av ett körkort utfärdat av en annan medlemsstat till en person vars körkort har begränsats, omhändertagits eller återkallats av den förstnämnda medlemsstaten. Denna bestämmelse avser att ersätta artikel 8.4 första stycket i direktiv 91/439 enligt vilken en medlemsstat *får vägra* [5] att erkänna ett körkort som utfärdats under dessa förhållanden.

4. Med beaktande av skillnaden i ordval i dessa två artiklar är Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) tveksam till huruvida den rättspraxis som domstolen utvecklat under den period då direktiv 91/439 var i kraft även är tillämplig på de situationer som regleras av direktiv 2006/126.

5. Domstolen har nämligen slagit fast att en medlemsstat, enligt artikel 8.4 i direktiv 91/439, inte får vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat på grund av att innehavaren där har varit föremål för ett beslut avseende återkallelse eller ogiltigförklaring av ett körkort utfärdat av denna stat, om den spärrtid som beslutet är förenat med hade löpt ut innan den andra medlemsstaten utfärdade det nya körkortet. [6]

1 — Originalspråk: franska.

2 — EUT L 403, s. 18.

3 — EGT L 237, s. 1 (svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22).

4 — Min kursivering.

5 — Ibidem.

6 — Se dom av den 29 april 2004 i mål C-476/01, Kapper (REG 2004, s. I-5205), punkt 78, samt beslut av den 6 april 2006 i mål C-227/05, Halbritter, och av den 28 september 2006 i mål C-340/05, Kremer.

6. Den hänskjutande domstolen vill således huvudsakligen få klarhet i huruvida den ändrade texten innebär att en medlemsstat numera ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som utfärdats under dessa förhållanden.

7. I förevarande förslag till avgörande kommer jag att ange varför jag anser att artiklarna 2.1 och 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 ska tolkas så, att en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort utfärdat av en annan medlemsstat, när dess innehavare har fått ett körkort återkallat i den förstnämnda medlemsstaten, med motiveringen att han framfört fordon i alkoholpåverkat tillstånd och att det i den utfärdande medlemsstaten inte har genomförts de kontroller av hans lämplighet att framföra fordon som krävs enligt punkt 14.1 i bilaga III till detta direktiv.

I – Tillämpliga bestämmelser

A – *Unionsrätten*

1. Direktiv 91/439

8. För att öka rörligheten för personer inom Europeiska gemenskapen och underlätta för personer att bosätta sig i en annan medlemsstat än den där de har erhållit körkort, har en princip om ömsesidigt erkännande av körkort etablerats genom direktiv 91/439.[7]

9. Denna princip behöver dock inte alltid tillämpas strikt. Enligt artikel 8.4 första stycket i detta direktiv får en medlemsstat nämligen vägra att erkänna giltigheten av ett körkort utfärdat i en annan medlemsstat om innehavaren är föremål för ett beslut avseende begränsning, återkallande, indragning eller annullering i fråga om körkort i den förstnämnda medlemsstaten.

2. Direktiv 2006/126

10. Enligt artikel 2.1 i direktiv 2006/126/EG ska körkort som är utfärdade av medlemsstaterna erkännas ömsesidigt.

11. Enligt artikel 7.1 e i detta direktiv får körkort endast utfärdas till sökande med permanent bosättningsort inom den medlemsstat som utfärdar körkortet.

12. I artikel 11.4 andra stycket i nämnda direktiv föreskrivs att en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort utfärdat av en annan medlemsstat till en person vars körkort har begränsats, omhändertagits eller återkallats på den förstnämnda medlemsstatens territorium.

13. Enligt artikel 13.2 i direktiv 2006/126 ska behörighet att framföra fordon som beviljats före den 19 januari 2013 inte kunna dras in eller på något sätt inskränkas genom bestämmelserna i detta direktiv.

14. I punkt 14.1 i bilaga III till detta direktiv anges att körkort inte får utfärdas eller förnyas för sökande eller förare som är beroende av alkohol eller inte är i stånd att avstå från att framföra fordon i alkoholpåverkat tillstånd. För sökande eller förare som tidigare har varit beroende av alkohol får körkort utfärdas eller förnyas efter en intygad avhållsamhetsperiod, om detta stöds av ett läkarutlåtande och på villkor att regelbundna hälsokontroller genomförs.

7 — Se artikel 1.2 i detta direktiv.

15. I artikel 16.1 i direktiv 2006/126 föreskrivs att medlemsstaterna senast den 19 januari 2011 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Dessa bestämmelser ska tillämpas från och med den 19 januari 2013 [8], och direktiv 91/439 ska upphöra att gälla från och med detta datum. [9]

16. Vissa bestämmelser i direktiv 2006/126 ska emellertid tillämpas före denna tidpunkt. Enligt artikel 18 andra stycket i detta direktiv ska artikel 2.1, artikel 5, artikel 6.2 b, artikel 7.1 a, artikel 9, artikel 11.1 och 11.3–11.6, artikel 12 samt bilagorna I, II och III tillämpas från och med den 19 januari 2009.

B – *Den nationella lagstiftningen*

17. I förordningen om personers tillträde till vägtrafik (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr) (nedan kallad FeV), i dess gällande lydelse den 19 januari 2009, stadgas i 28 § första stycket att innehavare av ett körkort som gäller inom Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som är permanent bosatt i Tyskland, i den mening som avses i 7 § stycke 1 eller 2 FeV, med förbehåll för begränsningarna i 28 § styckena 2–4, får framföra motordrivna fordon i detta land i enlighet med den behörighet som följer av nämnda körkort.

18. Enligt 28 § fjärde stycket första meningen punkt 3 FeV gäller denna behörighet inte för innehavare av ett körkort som har utfärdats inom unionen eller EES, när körkortet tillfälligt eller varaktigt har återkallats i Tyskland, genom domstolsavgörande eller genom ett omedelbart verkställbart eller slutligt beslut av en förvaltningsmyndighet, eller när körkort har nekats genom ett slutligt beslut eller inte har återkallats enbart av den anledningen att den berörda personen dessförinnan har avstått från körkortet.

II – Bakgrund och målet vid den nationella domstolen

19. Wolfgang Hofmann, som är tysk medborgare, erhöll ett tyskt körkort den 13 oktober 1960. Genom ett beslut från Amtsgericht Memmingen av den 21 november 1996 återkallades körkortet. Ett nytt körkort utfärdades den 31 augusti 1998.

20. Wolfgang Hofmann som hade framfört motorfordon under påverkan av alkohol ålades av Amtsgericht Memmingen att betala böter och hans körkort återkallades på nytt. Det straffrättsliga beslutet från Amtsgericht Memmingen vann laga kraft den 8 maj 2007. Dessutom var beslutet förenat med en spärrtid som löpte ut den 7 augusti 2008, under vilken ett nytt körkort inte fick utfärdas.

21. Den 19 januari 2009 utfärdade de behöriga tjeckiska myndigheterna ett körkort för Wolfgang Hofmann. I detta körkort har Lazany (Republiken Tjeckien) angetts som bosättningsort.

22. Vid en trafikkontroll den 17 mars 2009 fastställde de tyska myndigheterna att Wolfgang Hofmann hade ett tjeckiskt körkort. Vid en ytterligare trafikkontroll den 25 mars 2009 omhändertog den tyska polisen detta körkort och skickade det till den tyska körkortsmyndigheten.

23. Genom skrivelse av den 20 april 2009 meddelade körkortsmyndigheten att Wolfgang Hofmann inte hade rätt att framföra motordrivna fordon i Tyskland med sitt tjeckiska körkort och att han skulle göra sig skyldig till olovlig körning om han framförde motordrivna fordon i landet. De upplyste honom dessutom om att ett fastställelsebeslut skulle komma att meddelas om han inte samtyckte till att en anteckning om förbudet påfördes körkortet.

8 — Artikel 16.2 i detta direktiv.

9 — Artikel 17 första stycket i direktiv 2006/126.

24. Eftersom Wolfgang Hofmann inte samtyckte till att en anteckning om förbudet påfördes det tjeckiska körkortet, fastställde Landratsamt Unterallgäu, genom beslut av den 15 juli 2009, att hans körkort, som utfärdats av den behöriga tjeckiska myndigheten, inte gav honom rätt att framföra motordrivna fordon i Tyskland.

25. Wolfgang Hofmann väckte talan mot detta beslut vid Verwaltungsgericht Augsburg den 13 augusti 2009 och yrkade att beslutet skulle upphävas. Genom dom av den 11 december 2009 ogillade Verwaltungsgericht talan, med motiveringen att rekvisiten i 28 § fjärde stycket första meningen punkterna 2 och 3 i FeV är uppfyllda eftersom Wolfgang Hofmann hade fått sitt tyska körkort återkallat. Han kunde följaktligen inte använda ett körkort i Tyskland som utfärdats i en annan medlemsstat.

26. Wolfgang Hofmann överklagade denna dom till den hänskjutande domstolen. Han har yrkat att såväl denna dom som det beslut som Landratsamt Unterallgäu fattade den 15 juli 2009 ska ogiltigförklaras.

III – Tolkningsfrågan

27. Bayerischer Verwaltungsgerichtshof är osäker på hur dessa bestämmelser i direktiv 2006/126 bör tolkas och har därför beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Ska artikel 2.1 och artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 tolkas så, att en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som en annan medlemsstat har utfärdat till en person, efter utgången av en eventuell spärrtid som har gällt för denne, om körkortet har återkallats i den förstnämnda medlemsstaten och nämnda person har sin permanenta bosättningsort i den utfärdande medlemsstaten?”

IV – Bedömning

A – *Inledande anmärkningar*

28. Eftersom frågan om tillämpningen av artikel 2.1 och artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 har ställts av den hänskjutande domstolen i dess begäran om förhandsavgörande och av parterna i deras skriftliga yttranden, ska jag inledningsvis förklara varför jag anser att dessa bestämmelser är tillämpliga i förevarande fall.

29. Enligt artikel 17 i nämnda direktiv ska direktiv 91/439 upphöra att gälla från och med den 19 januari 2013. Medlemsstaterna ska från och med denna tidpunkt tillämpa bestämmelserna i direktiv 2006/126.[10] Enligt artikel 18 andra stycket i detta direktiv ska vissa artiklar emellertid tillämpas från och med den 19 januari 2009. Detta är bland annat fallet vad gäller artiklarna 2.1 och 11.4 i detta direktiv.

30. Wolfgang Hofmann erhöll emellertid sitt tjeckiska körkort den 19 januari 2009. Det råder enligt min mening följaktligen inte någon tvekan om att de relevanta bestämmelserna i förevarande fall är de i det nya direktivet om körkort, nämligen artiklarna 2.1 och 11.4 i direktiv 2006/126, vilka är tillämpliga från och med denna tidpunkt.

31. Den hänskjutande domstolen vill dessutom få klarhet i huruvida artikel 13.2 i detta direktiv utgör hinder mot att tillämpa artikel 11.4 andra stycket i detta direktiv. Det ska nämligen erinras om att, enligt förstnämnda bestämmelse, behörighet att framföra fordon som beviljats före den 19 januari 2013 inte ska kunna dras in eller på något sätt inskränkas genom bestämmelserna i direktiv 2006/126.

10 — Artikel 16.2 i detta direktiv.

32. Wolfgang Hofmann har således gjort gällande att artikel 11.4 andra stycket i detta direktiv blir tillämplig först den 19 januari 2013 och att körkort som utfärdats före detta datum inte kan begränsas, omhändertas eller återkallas.

33. Det påpekas att det följer av artikel 16.1 och 16.2 i detta direktiv att bestämmelserna däri, däribland artikel 13, inte ska tillämpas förrän den 19 januari 2013.

34. Av placeringen av artikel 13 i direktiv 2006/126 framgår, såsom den tyska regeringen påpekat, i alla händelser att den enbart hänvisar till rättigheter som förvärvats för att framföra särskilda kategorier av fordon och inte till begränsning, omhändertagande eller återkallelse av ett körkort.

35. Genom detta direktiv har det nämligen införts en enda gemenskapsmall för körkort som syftar till att ersätta olika existerande körkort i medlemsstaterna.[11] I detta syfte fastställs och definieras olika kategorier av körkort i direktivet.[12] Eftersom varje medlemsstat hade egna kategorier av körkort innan de gemenskapsrättsliga bestämmelserna trädde i kraft, måste de hädanefter fastställa överensstämmelse mellan sina egna kategorier och dem som definierats av unionslagstiftaren.

36. Artikel 13 i direktiv 2006/126, med rubriken ”Överensstämmelse mellan körkort som inte motsvarar gemenskapsmodellen”, syftar enbart till att reglera denna fråga om överensstämmelse mellan olika kategorier av körkort.

37. Detta framgår dessutom av förarbetena. Artikel 13.2 lades till detta direktiv, på Europaparlamentets initiativ.[13] Parlamentet motiverade tillägget med att utbytet av de gamla körkorten inte får leda till en förlust eller inskränkning av de rättigheter som förvärvats med avseende på tillståndet att framföra olika kategorier av fordon.[14]

38. En analys liknande den som Wolfgang Hofmann föreslagit skulle dessutom leda till att en medlemsstat inte skulle kunna tillämpa sina nationella bestämmelser om begräsning, omhändertagande, återkallelse och ogiltigförklaring av behörigheten att framföra motorfordon på förare som erhållit sitt körkort före den 19 januari 2013. Detta skulle direkt strida mot syftet att förbättra trafiksäkerheten som avses i direktiv 2006/126.

39. Mot bakgrund av vad som anförts ovan anser jag att artikel 13.2 i detta direktiv inte utgör hinder mot att tillämpa artikel 11.4 andra stycket i detta direktiv.

B – *Prövning av tolkningsfrågan*

40. Den hänskjutande domstolen har ställt frågan i syfte att få klarhet i huruvida artiklarna 2.1 och 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 ska tolkas så, att en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat när innehavaren av körkortet har fått ett körkort återkallat i den förstnämnda medlemsstaten, och att detta även ska gälla när verkan av detta beslut har upphört och villkoret avseende bosättningsort är uppfyllt.

41. Den hänskjutande domstolen vill nämligen få klarhet i huruvida domstolens hittillsvarande rättspraxis avseende direktiv 91/439[15] likaså är tillämplig på sådana situationer som den som Wolfgang Hofmann befinner sig i och som regleras i direktiv 2006/126.

11 — Se artikel 1.1 i detta direktiv.

12 — Se artikel 4 i direktiv 2006/126.

13 — Se ändring nr 13 i rapporten av den 3 februari 2005 avseende förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om körkort (ny version) (A6-0016/2005) (nedan kallad rapporten).

14 — Ibidem.

15 — Se punkt 5 i förevarande förslag till avgörande.

42. Jag anser inte det. Nedan följer skälen för min uppfattning.

43. Av förarbetena till direktiv 2006/126 framgår att unionslagstiftaren avsåg att skärpa kampen mot körkortsturismen och därmed även kampen mot den bristande trafiksäkerheten.

44. Texten i artikel 11.4 andra stycket i detta direktiv ändrades nämligen av parlamentet. Under omarbetningen av direktiv 91/439 föreslog parlamentet att ett ömsesidigt erkännande av sanktioner mot farliga förare skulle införas. I detta syfte anförde parlamentet att det, för att garantera att en återkallelse av körkort i en medlemsstat är giltig i alla medlemsstater, är nödvändigt att ålägga de sistnämnda att erkänna samtliga beslut avseende begränsningar, omhändertaganden, återkallelser eller ogiltigförklaringar som en annan medlemsstat fattat och att vägra erkänna giltigheten av körkort med avseende på vilka denna typ av beslut fattats. [16]

45. Parlamentet avsåg att säkerställa att körkortsturism hejdas i så stor utsträckning som möjligt. [17] Enligt utskottet för transport och turism vid nämnda institution kan körkortsturism definieras som omständigheten att en medborgare som till följd av en allvarlig överträdelse har fått sitt körkort återkallat i sin medlemsstat erhåller ett nytt körkort i en annan medlemsstat. [18]

46. Parlamentet betonade dessutom den omständigheten att de personer som fått sitt körkort återkallat i en medlemsstat, bland annat för att de framfört fordon under påverkan av alkohol eller droger, redan med lätthet kan skaffa sig en falsk bosättningsort i en medlemsstat och erhålla ett körkort där, så att de undgår de krav som ställs för erhållande av ett nytt körkort. [19]

47. Enligt min mening står det därför klart att den ändrade ordalydelsen i artikel 11.4 i direktiv 2006/126 ger uttryck för avsikten att skärpa kampen mot den bristande trafiksäkerheten utöver vad som redan föreskrivs i direktiv 91/439. Medlemsstaterna har enligt artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 inte längre något utrymme för skönsmässig bedömning och måste således vägra erkänna giltigheten av körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat när innehavaren av körkortet har fått ett tidigare körkort begränsat, omhändertaget eller återkallat i förstnämnda medlemsstat.

48. Enligt min mening medför detta att de behöriga tyska myndigheterna har rätt att, i Wolfgang Hofmanns situation, vägra erkänna det körkort som utfärdats av de behöriga tjeckiska myndigheterna.

49. Av beslutet att återkalla ett tidigare körkort som fattats av de behöriga tyska myndigheterna framgår att ett nytt körkort enbart kan utfärdas under spärrtiden, om ett medicinsk-psykologiskt expertutlåtande avseende Wolfgang Hofmanns körförmåga upprättas.

50. Det råder ingen tvekan om att – vid vissa överträdelser som statistiskt sett är orsak till ett stort antal allvarliga trafikolyckor, såsom rattfylleri – kravet på ett sådant expertutlåtande för att behörigheten att framföra fordon ska kunna förnyas [20] är ett effektivt medel för att förbättra trafiksäkerheten. Ur denna synvinkel förefaller den nationella bestämmelsen vara ägnad att uppnå ett av de mål som anges i direktiv 2006/126, nämligen att förbättra trafiksäkerheten. [21]

16 — Se ändring nr 57 i rapporten samt förarbetena, s. 59.

17 — Se motiveringen till denna ändring.

18 — Se andrabehandlingsrekommendationen av den 21 september 2006 om rådets ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om körkort (2003/0252(COD), punkt 2.1).

19 — Se motiveringen till ändring nr 57 i rapporten.

20 — Under 2009 dog över 35 000 personer på unionens vägar, dvs. motsvarigheten till ett medelstort samhälle. Inte mindre än 1 500 000 personer skadades (meddelande från kommissionen av den 20 juli 2010 till Europaparlamentet, rådet, europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén, med titeln ”Mot ett europeiskt område för trafiksäkerhet: politiska riktlinjer för trafiksäkerhet 2011–2020” (KOM(2010) 389 slutlig)). Man uppskattar att en av tre olyckor har direkt anknytning till alkohol.

21 — Se skäl 2 i detta direktiv.

51. Kommissionen har i detta avseende erinrat om nödvändigheten av att underrätta, forma, kontrollera och i förekommande fall sanktionera trafikanterna, vilka utgör den första länken i trafiksäkerhetskedjan. [22]

52. Det förefaller således, med avseende på de bestämmelser som var tillämpliga den 19 januari 2009, inte bara förenligt med andan i detta direktiv utan även med dess ordalydelse att anse att de behöriga tyska myndigheterna hade rätt att vägra att erkänna giltigheten av det körkort som utfärdats av de behöriga tjeckiska myndigheterna.

53. Hänsyn ska tas till den omständigheten att det i artikel 18 andra stycket i direktiv 2006/126 föreskrivs att bilaga III i detta ska tillämpas från och med den 19 januari 2009. I punkt 14 i denna bilaga anges att alkoholkonsumtion är en stor fara för trafiksäkerheten och att det med tanke på problemets omfattning är mycket viktigt att läkarna visar stor uppmärksamhet. I punkt 14.1 i nämnda bilaga föreskrivs att körkort inte får utfärdas för personer som är beroende av alkohol och att en person som tidigare har varit beroende av alkohol enbart kan erhålla ett nytt körkort på vissa villkor, såsom ett läkarutlåtande.

54. Skälet till beslutet av den 15 juli 2009 mot Wolfgang Hofmann kan enligt min mening motivera tillämpningen av de kontrollåtgärder som anges i punkt 14.1 i bilaga III till direktiv 2006/126. Om dessa kontrollåtgärder hade tillämpats och om de prov som hade kunnat säkerställa att Wolfgang Hofmann återigen var lämpad att framföra fordon hade genomförts, borde det tjeckiska körkortet ha erkänts som giltigt av de behöriga tyska myndigheterna, eftersom det uppfyllde de bestämmelser som på unionsrättslig nivå tillgodoser ett gemensamt behov av säkerhet.

55. Den omständigheten att de behöriga tjeckiska myndigheterna har underlåtit att beakta beslutet från Amtsgericht Memmingen om återkallelse påverkar inte den lösning som jag kommer att föreslå. Denna underlåtenhet beror antingen på att Wolfgang Hofmann hemlighållit detta beslut eller på att de behöriga tjeckiska myndigheterna inte konsulterat de behöriga tyska myndigheterna. I det förstnämnda fallet är det uppenbart att den omständigheten att Wolfgang Hofmann undanhållit beslutet inte kan komma att gynna honom. I det andra fallet kan inte heller myndigheternas eventuella fel ge upphov till rättigheter, framför allt med avseende på lagen i en annan medlemsstat, och i än högre grad när medlemsstaten i ett direktiv åläggs att tillämpa sin nationella lagstiftning inom ramen för ett undantag som i detta direktiv erkänns utgöra en del av den allmänna jämvikt som det inrättar.

56. Under förhandlingen medgav kommissionen att den lösning som valts i förevarande fall, som för den utfärdande medlemsstaten bestod i att konsultera de behöriga tyska myndigheterna och därefter, med kännedom om Wolfgang Hofmanns alkoholproblem, tillämpa de åtgärder som föreskrivs i punkt 14.1 i bilaga III till direktiv 2006/126, skulle kunna betraktas som förenlig med andan i detta direktiv, med följden att det körkort som utfärdats av Republiken Tjeckien blir giltigt i Förbundsrepubliken Tyskland.

57. Jag anser att en sådan lösning, med hänvisning till dess förebyggande syfte, möjliggör för att kombinera de nya bestämmelserna i artikel 11.4 i direktiv 2006/126 med principen om ömsesidigt erkännande, vilken grundar sig på ett oantastligt ömsesidigt förtroende, eftersom de åtgärder i punkt 14.1 i bilaga III till detta direktiv som är tillämpliga i 27 medlemsstater har beaktats.

58. Kommissionen har visserligen även angett att ett sådant system som kräver samråd mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater är komplicerat och inte uttryckligen föreskrivet. Det påpekas att det inte bara i artikel 12.3 i direktiv 91/439 redan föreskrevs att medlemsstaterna skulle bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv och, om så behövdes, utbyta upplysningar om de

22 — Se s. 5 i kommissionens meddelande (ovan fotnot 20).

körkort de hade registrerat, utan att också i artikel 15 i direktiv 2006/126 behovet av ett ömsesidigt bistånd bekräftas, genom att det vid ett senare tillfälle ska inrättas ett nätverk för körkort. Samarbetet och det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna är enligt min mening nyckeln som, genom att förstärka det ömsesidiga förtroendet, gör det möjligt att uppnå de mål som unionen fastställt på trafiksäkerhetsområdet. Inrättandet av nätverk för körkort bör knappast vara mer komplicerat än det nätverk för straffregister som redan har tagits i drift mellan vissa medlemsstater.

59. Den lösning som jag föreslår motsvarar på bästa sätt unionslagstiftarens strävan att skärpa kampen mot den bristande trafiksäkerheten och på så sätt ge artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126, vars ordalydelse uttryckligen har ändrats i detta syfte, en ändamålsenlig verkan.

60. I detta avseende styrks detta av Wolfgang Hofmanns beteende. Han förefaller inte ha kommit till rätta med sina alkoholproblem, eftersom han den 16 april 2009, nästan tre månader efter det att hans tjeckiska körkort hade utfärdats, stoppades och kontrollerades av den tyska polisen som uppmätte en mycket hög alkoholhalt hos honom. Konsekvensen av detta för samtliga trafikanter farliga beteende var att hans tjeckiska körkort återkallades under en period på arton månader genom ett beslut som vann laga kraft den 5 april 2011. Om de behöriga tjeckiska myndigheterna hade känt till Wolfgang Hofmanns alkoholproblem hade de förmodligen inte utfärdat ett körkort till honom.

61. Artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 fungerar således, såsom den tyska regeringen påpekat, som en säkerhetsventil som gör det möjligt att hindra farliga individer att framföra fordon i medlemsstaterna.

62. Mot detta skulle kunna anföras att ett sådant resonemang inte kan tillämpas på artikel 11.4 sista stycket i detta direktiv, det vill säga när åtgärden har formen av en ogiltigförklaring av körkortet. Enligt denna bestämmelse *får* en medlemsstat *vägra* [23] att utfärda ett körkort om den sökande har fått sitt körkort återkallat i en annan medlemsstat. Jag anser emellertid i likhet med den tyska regeringen och kommissionen att ogiltigförklaringen som skiljer sig från beslut avseende omhändertagande, begräsning och återkallelse inte avser körkortsinnehavarens förmåga att framföra ett fordon utan formaliteter som gäller utfärdandet av detta.

63. Syftet med direktiv 2006/126 är inte att erbjuda unionsmedborgarna *forum shopping* vad gäller körkort, beroende på om villkoren för utfärdande är mindre strikta i en angränsande medlemsstat, [24] utan att å ena sidan göra det möjligt för personer som redan har körkort att bosätta sig i en annan medlemsstat än den utfärdande medlemsstaten utan att behöva genomföra ett nytt förarprov eller byta ut sitt gamla körkort, och å andra sidan säkerställa trafikanternas säkerhet inom unionen [25].

64. Mot bakgrund av vad som anförts ovan anser jag att artiklarna 2.1 och 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126 ska tolkas så, att en medlemsstat åläggs skyldigheten att vägra erkänna giltigheten av ett körkort som utfärdats av en annan medlemsstat, när innehavaren av detta körkort har fått ett körkort indraget i förstnämnda medlemsstat med motiveringen att han framfört motorfordon under påverkan av alkohol, och det inte i den medlemsstat som har utfärdat körkortet har genomförts de kontroller som krävs vad gäller hans förmåga att framföra fordon, såsom föreskrivs i punkt 14.1 i bilaga III till detta direktiv.

23 — Min kursivering.

24 — Som bosättningsort anges i Wolfgang Hofmanns tjeckiska körkort Republiken Tjeckien. Det är emellertid känt att vissa skrupelfria körskolor har specialiserat sig på att ge tyska medborgare bosättningsorter enbart i syfte att uppfylla ett av villkoren för utfärdande av körkort (se i detta avseende punkt 46 i detta förslag till avgörande).

25 — Se skäl 2 i detta direktiv.

V – Förslag till avgörande

65. Jag föreslår mot bakgrund av ovanstående övervägande att Bayerischer Verwaltungsgerichtshofs fråga ska besvaras på följande sätt:

Artiklarna 2.1 och 11.4 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort ska tolkas så, att en medlemsstat ska vägra att erkänna giltigheten av ett körkort utfärdat av en annan medlemsstat, när dess innehavare har fått ett körkort återkallat i den förstnämnda medlemsstaten med motiveringen att han framfört fordon i alkoholpåverkat tillstånd, och det inte i den utfärdande medlemsstaten har genomförts de kontroller av hans lämplighet att framföra fordon som krävs enligt punkt 14.1 i bilaga III till detta direktiv.